

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρῆ λέγειν τὰ καίρια
δοστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνη πόλεως,
οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω.

1—77. Πρόλογος, ἐν ᾧ δηλοῦται διὰ βραχέων τὸ μετὰ τὰ προηγησάμενα δύο δράματα τῆς τριλογίας πρόσφορον πρὸς κατανόησιν τῆς πράξεως καὶ σεμνολογικῶς χαρακτηρίζεται τὸ ἐπεῖγον τοῦ καιροῦ. — Ὁ Ἐτεοκλῆς ἐξερχόμενος τῶν βασιλείων προσαγορεύει τοὺς πρὸ αὐτῶν συνηθροισμένους Θηβαίους μαχητάς, νεανίας, ἄνδρας καὶ γέροντας, ἀπερχομένους τῆς σκητῆς μετὰ τὸν στίχ. 35. — τὰ καίρια = ἄπερ ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις, τὰ ἀρμόζοντα τῷ καιρῷ, τὰ ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα (πρβ. 606 καὶ Σοφοκλ. Οἶδ. ἐ. Κ. 802 χωρὶς τὸ τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια). Ὁ ἡγεμὼν ὀφείλει ἐν ψυχικῇ ἀταραξίᾳ καὶ εὐρεσιλογίᾳ νὰ κατανοῇ τὸν καιρὸν καὶ τὰ δέοντα γενέσθαι.

2. δοστις, ἐκεῖνον, δοστις. Σχολ. «τὸν τῆς πόλεως κυβερνήτην». — πόλεως συναπτέον οὐ μόνον τῷ πρύμνη (Ἰκέτ. 347 αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην, Πλάτ. Εὐθυδ. σελ. 291^ο σαφῶς οὖν ἐδόκει ἡμῖν αὕτη εἶναι ἡν ζητοῦμεν καὶ ἡ αἰτία τοῦ ὀρθῶς πράττειν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀτεχνῶς κατὰ

τὸ Αἰσχύλου ἱαμβεῖον μόνη ἐν τῇ πρύμνη καθῆσθαι τῆς πόλεως, πάντα κυβερνώσα καὶ πάντων ἄρχουσα πάντα χρήσιμα ποιεῖν), ἀλλὰ καὶ τῷ πρᾶγος: φυλάσσει πρᾶγος πόλεως ἐν πρύμνη αὐτῆς. πρᾶγος δὲ πόλεως = τὰ πράγματα τῆς πόλεως, τὰ τῆς πόλεως, περιληπτικῶς. Ἡ σύνδεσις τῆς παραβολῆς καὶ τῆς κυρίας ἐκφράσεως ἐν τῇ ῥήσει ἐν πρύμνη πόλεως, ἦν τοσοῦτω μᾶλλον εὐχερεστέρα, ὅσω ἡ σύγκρισις τῆς πόλεως πρὸς πλοῖον ἦν ἤδη λίαν συνήθης. Πρβ. Ἀλκαί. ἀπόσπ. 18, Θεόγν. 671 κέ., Πινδ. Πυθ. 1, 86 νόμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατὸν καὶ Lobeck ἐν Σοφ. Αἶ. 1083. Ὁ Αἰσχύλος ἀσμενίζει μάλιστα τῇ μεταφορᾷ ταύτῃ, ὡς γίνεται κατάδηλον ἐκ στίχ. 62 κέ., 109 κέ., 639, 743 κέ., 780 κέ., 1070, Εὐμεν. 16 Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ, καὶ εἴ τινος ἐτέρου. — Ἡ παρήχησις τοῦ π συντελεῖ εἰς ἐπίτασιν τοῦ τὸ σοβαρὸν τῶν καιρῶν ἐξαγγέλλοντος λόγου.

3. Πρὸς τὸ, οἶακα νωμῶν, πρβ. 62, Προμ. 156 νέοι γὰρ οἰακονόμοι